

Wie wordt er beter van het nieuwe Pachtdecreet?

In Vlaanderen wordt meer dan 60 procent van de landbouwgrond gebruikt onder de regels van de pachtwet. Sinds de zesde staatshervorming in 2014 werden de regio's bevoegd en straks mogen we spreken van een Vlaams pachtdecreet, de Vlaamse versie van de pachtwet. De omzetting naar Vlaamse regelgeving nam enige tijd in beslag en ondanks de tijd die erover ging om tot een breed gedragen decreet te komen is het resultaat niet van die aard dat wij er voor op de banken staan om te applaudisseren. Een hervorming van de pachtwetgeving moest zorgen voor een bevordering van de toegang tot landbouwgrond voor landbouwers. Zo klonk de ambitie in het Vlaams regeerakkoord van 2019. Leden van de meerderheidsfracties CD&V, OpenVLD en N-VA dienden hiervoor een voorstel van decreet in, het zogenaamde Pachtdecreet. Een schriftelijke pachtovereenkomst wordt de norm, de pachter blijft het recht van voorkoop behouden en de mogelijkheid om de pacht prijs in natura of in diensten te betalen wordt geschrapt. Tot zover de minst kwalijke elementen uit het pachtdecreet. Dat zijn ook grotendeels logische of bestaande zaken waar ook wij achter staan.

Het voorstel van decreet doorliep alle stappen op parlementair niveau. Er werden hoorzittingen georganiseerd in de commissie landbouw, waar ook wij onze opmerkingen klaar en duidelijk naar voor konden brengen tijdens de zitting van half juni '23. Het voorstel van decreet was nadien nog onderhevig aan menig amendement en technische correcties, maar belandde uiteindelijk op de agenda van de plenaire vergadering van 5 oktober. Daar werd het decreet meerderheid tegen oppositie goedgekeurd. Zelfs tijdens de plenaire zitting zijn er nog enkele technische wijzigingen voorgelegd door de meerderheid. Een definitieve tekst van het decreet is daardoor ook op heden nog steeds niet gepubliceerd. Een mens zou haast gaan denken dat ook het pachtdecreet er één is dat snel snel moest gestemd worden om toch maar het grote gelijk te halen... Met de goedkeuring in de plenaire is de kous echter nog niet af: er zijn nog uitvoeringsbesluiten nodig vooraleer het pachtdecreet in de praktijk kan toegepast worden.

Met de goedkeuring van dit pachtdecreet toont Vlaanderen nogmaals de minachting voor de primaire voedselproducent en bij uitbreiding haar zo geprezen agrovoedingsketen. Maar voedselproductie start bij een doordacht grondenbeleid. Dit pachtdecreet is niet doordacht en enig toekomstgericht beleid zit er ook niet in.

Het zal het ABS niet verweten kunnen worden dat we niet hard en meerdere malen aan de alarmbel getrokken hebben. Gelijk hebben is opnieuw niet hetzelfde als gelijk krijgen, het is niet de eerste keer dat we mogen ondervinden dat het gezond boerenverstand niet gevolgd wordt.

Binnen een aantal jaar, als de gevolgen pijnlijk duidelijk zullen worden en er geen toegang meer is tot grond voor de landbouwer en al helemaal niet meer voor de jonge landbouwer zal er in Brussel een keer over gedebatteerd worden, zullen de schouders eens omhoog gaan om vervolgens weer tot de orde van de dag over te gaan. Ergens zal wel een zondebok gevonden worden, waarschijnlijk naar goede gewoonte bij de landbouw zelf. We schetsen hier misschien geen fraai beeld, maar anders kan het niet uitgedrukt worden.

De nieuwe figuur om gronden 18 jaar te kunnen pachten en na die periode opzeg te zien gebeuren voor verkoop is echt niet OK en zal een tegenovergesteld effect krijgen: er wordt hiermee een opbod gecreëerd om gronden te pakken te krijgen. Prijsverhogingen zullen ons deel zijn.

Wie zal hier beter van worden? De pachter of de eigenaar? Aan u de keuze!

De manieren om een pachtende boer van zijn belangrijkste productiemiddel te verjagen onder het mom van natuur- of bosrealisatie door overheden of privé-eigenaars zijn goed voorzien, ondanks de zo bejubelde (nieuwe) leefbaarheidstoets. Niemand is nog veilig. Stimulansen om grond aan een boer te verpachten zijn er niet, tenzij perverse. Vrolijk worden we hier als ABS niet van.

Met de stemming van dit pachtdecreet is het doek voor de familiale landbouw in Vlaanderen weer een beetje lager gevallen. Het besef bij de overheid dat binnenkort het doek wel eens definitief zal vallen voor de landbouw dringt duidelijk niet door.

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

V.U.: Hendrik Vandamme, Industrieweg 53, 8800 Roeselare-Beveren | T 051 26 08 20 - info@absvzw.be - www.absvzw.be.

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

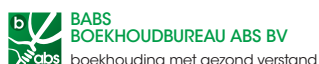
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

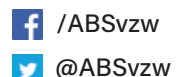
Brusselsesteenweg 467 | 9090 Melle
Tel. 09 252 28 26
info@b-abs.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | jongabs@absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. 015 45 12 28 | Fax 015 45 12 08

/ABSvzw

@ABSvzw